

ea, quæ prospicit personis, & bonis, de qua fusc post alios Delbene tom. 1. c. 1. dubit. 2. Dian part. 1. tract. 2. resolut. 1. quoad illam, quæ ad tuendos delinquentes attinet, est affirmativa communis sententia, quam sustinent Goni supra, n. 5. Cavalcane de brach. Reg. part. 2. n. 31. Dian. supr. par. 4. tract. 1. resolut. 44. Germon. lib. 3. cap. 56. num. 3. Guttier. supra, n. 8. Farinac. c. 1. n. 9. Marius. Italia lib. 1. c. 2. Cardinal. Tusch. lit. I. conclusion. 59. n. 1. Cened. Canonic. question. q. 42. n. 1. Chartar. crimin. decis. 46. n. 34. & alii, qui, ut notant Abulens. super Jof. c. 10. q. 7. & Suar. d. c. 8. n. 11. maxime mouentur ex eo, quod in lege veteri Templum Domini fuit ad illud confugientibus Asylum à Deo constitutum, ut colligatur ex illo Exodi 21. vers. 13. Confiduum tibi locum, in quem confugere debet. Reg. lib. 3. c. 1. versicul. 51. & cap. 2. vers. 28. ex quibus constat, Adoniam, & Joab in Templi Tabernaculum se receperisse, ut Salomonis imminentem vindictam fugerent. Ad idem probandum, alia sacra testimonia faciunt adducta per Decianum ubi proximè. Unde putant quod, sicut tunc immunitas erat juris divini, ita & hodie ad illud pertineat.

¹ Sed oppositum iure defendunt Suarez supra, num. 10. 11. Lorier. d. question. 13. n. 77. Delbene, Bobadill. Decian. & omnes alii quorum memini supra n. 8. ex rationibus, quibus in praesenti Domin. Covarruv. instituitur, quem ceteri sequuntur. Ad fundamenum contrarie opinionis posset responderi ex Abulens. ubi proximè, qui alterum Templum in lege Moysi, non fuisse à Deo Asylum constitutum, cuius opinionem probabilem dicit Suarez n. 10.

Se tenendo communem adversus Abulensem, quam Suarez, Began. & alii probant, dicendum est, quod immunitas illa ad præcepta judicialia, seu ceremonialia pertinebat, Suarez, & Decian. ubi proximè. Bonac. d. punct. 16. §. 2. num. 2. vers. Quod vero, Beyerlinck. in theat. vit. human. verb. Asylum. colum. 3. lit. C. versicul. Olim tamen. Qoæ omnia morte Christi exprirunt, ut præfati DD. docent, Delbene supra, dicit. 6. dubit. 2. num. 5. & dixi lib. 1. cap. 17. n. 8. Nec per Ecclesiam, vel alium soliciti possunt, ut vim legis divina obtineant, sic tamen ut tanquam de novo instituta obseruentur, & tunc nullam majorem obtinebunt autoritatem, quam potuerit illis novus legislator tribuere, ut observavi, d. cap. 17. num. 11. 12. ubi ostenditur, quomodo hoc fieri liceat. Hinc fit quod immunitas Ecclesiarum Christianorum sacris Canonibus concessa, cap. inter alia, de immunitate Ecclesiarum, juris divini dici non possit, quamvis immunitas Templi Judæorum à Deo fuisse præcepta: quam differentiam advertit Began. sup. In erroneum foret asserere, Ecclesiam hodiè ex vi legis Moysi immunitate gaudere, ut ait Suar. n. 10.

Ibi: Lege vero Evangelica non est hac immunitas statuta.

¹² Ita fatentur communiter omnes: nam ut Suar. n. 1. inquit neque tale jus scriptum habemus, neque ab Apostolis traditum, cum talis traditio apud Patres non sit, neque alia probabilis via ostendit potest; Delbene d. dubit. 2. n. 8. Decian. d. num. 2. in fin. Bonac. ubi proximè, Bobadill. d. num. 3. circa fin. & alii laudati sup. num. 8.

Ibi: Quia à Christo Jesu nulla lex.

¹³ In Lega Gratiae nullum præceptum imposuit Dominus Iesus, quod naturale non sit, nisi de fide, de Sacramentis, & de Sacrificio, cetera suis Vicariis disponenda reliquit, Suar. & alii omnes proximè allegati, & dixi dicit cap. 17. num. 3.

¹⁴ Admonendi tamen sumus, immunitatem Ecclesiarum juris divini, latè loquendo, duplice ratione dici posse; vel limitatione, quia Ecclesiasticum jus legem divinam veterem immitat est, Abulens. Suar. Decian. ubi proximè, vel quoniam Ecclesia à Christo Domino potestatem constitutendi hujusmodi immunitatem accepit, & ea est valde conveniens generali voluntati ipsiusmodi Christi, qua volunt, omnia in Ecclesia sua ordinare disponi, & sancta sanctè tractari. Itaque immunitas medietate, & remotè, juris divini dici potest; sic Suar. d. num. 11. Ex quibus intel-

ligitur Trid. ses. 25. cap. 20. ibi: Ecclesia, & Ecclesiastica rum personarum immunitatem Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam. Vide sup. n. 9.

Vers. Tertia conclusio.

Immunitas Ecclesiarum est juris positivi Ecclesiastici, quæ sanctè, ac justè sacris Canonibus statuta est: quod probatur præter textus, quos D. Covar. statim adducit ex cap. eos qui. 87. distinct. ex cons. Araniscan. 1. c. 5. Trident. d. cap. 2. Bulla Gregor. XI V. edita 28. Maii 1591. quæ incipit: Cum alias nonnulli, & notant Suar. d. cap. 8. num. 11. Decian. sup. Began. d. cap. 19. num. 9. Bobadill. ubi sup. Delbene num. 1. Guttier. practicar. libr. 1. capit. 1. num. 9. Bonac. dicit. punct. 16. §. 1. num. 1. Beyerlinck. ubi proximè, Goni supra, num. 6. Guazzin. numer. 2. Pellizzar. dicit. section. 1. num. 2. & alii citati supra num. 8. Objiciuntur vero aliqua argumenta, quibus probari videtur, immunitatem Ecclesiastica non esse justè, & legitimè introductam Canonicis sanctionibus, quæ adducit, & diluit Delbene ex num. 9.

A quo tempore immunitas hæc initium habuerit, non constat: probabile vero est, cum Temporum solemnis dedicatione incepisse sub Imperio Constantini, quoniam tunc primò Ecclesia Christianorum publicè adificari coepit, imò ab eodem imperatore introduxit dicitur, de quo Suar. num. 12. Bobadill. sup. num. 16. Est tamen observandum, immunitatem prius constitutionibus Imperatorum fuisse statutam, quam Sacris Canonibus stabilitam, ut nota Suar. n. 14. quod manifestè comprobatur, facta computatione temporum, quibus Canonicae, & civiles constitutiones ad hanc rem spectantes fuerunt edite: & forsan hoc provenit ex eo, quod apud Romanos Imperator immunitatem Deorum Tempis concedebat, non Pontifex, Decian, d. c. 2. 5. n. 5.

Ibi: Fuit Deus, quædam Civitates constitui.

Hæ refugii Civitates fuerunt sex, ex quadraginta octo, quæ Levitis, & Sacerdotibus in divisione terra Promissionis data sunt; tres erant citrä Jordanem, Cedes in Nephtali; Sichem in Ephraim: Hebron in Iuda, Tres alia ultra idem flumen; Bofor in Ruben; Ramoth in Galaad; Gaulon in Manasse, ut constat Jos. cap. 20. vers. 7. Omnes æquali spatio inter se distabant, Deuteronom. 19. vers. 7. Erantque in montibus sita, ut eminens videri possent, excepta Bofor, quæ erat in planis, sed in loco patente, & conspicuo, Jos. d. cap. 10. vers. 8.

Ad eas urbes confugere poterant, qui absque dole quædam occiderant; hocque coram senioribus urbis probare tenebantur, ut admitterentur, dicit. cap. 20. vers. 2. Ibique manebant usque ad obitum Pontificis, tunc viventes, posteaque tuti domum suam revertebantur, alioquin si ante id tempus Civitate exirent, poterant à propinquis occisi interfici. Num. 35. vers. 25. Excipiebatur autem unus casus, quo statim occisor liber, ac securus mittebatur, cum scilicet quis se justè defendendo aggressorem peremperat, ut docent Cornel. à Lapid. in d. cap. 35. vers. 15. Abulens. sup. d. cap. 20. quæst. 5. Serar. ibidem. q. 2. Began. d. cap. 19. n. 8. Pet. Greg. syntagmat. lib. 33. c. 21. n. 15.

Quæstionis est, an Gentilibus jus esset Asyli? affirmanit Masius, & Magalian. Negant Abulens. & Serari. sup. dicit. cap. 20. q. 5. quibus accedere videtur Began. num. 7. qui alios refert.

Ibi: Quibus expressius convenit jus Civile.

Hoc ipsum notant Suar. Goni, Decian. Delbene, Bobadill. & alii sup. laudati, est tamen animadvertisendum, quod licet laudabiliter faciant Principes seculares statuentes in favorem Ecclesiastice immunitatis; hoc absoluè necessarium non est, cum Ecclesia valeat per se tale privilegium Templis intuitu Religionis concedere, & fideles ad ejus observationem astringere: Suar. num. 13. 14. Bobadill. num. 16. At nihilominus maximè oportet, ut jus Ecclesiasticum principalibus decretis roboretur, ne quis audeat Ecclesiarum

Ecclesiarum immunitatem violare, timens & spirituales, & temporales penas incurtere.

Ad Num. 4.

Ibi: His accedit, quod & apud veteres.

²⁰ De Asylis plura congerit Beyerlinck, dict. verb. Asylum, Decian. num. 3. cum seqq. Bobadill. ex num. 4. Pet. Greg. d. cap. 21. a principio, ubi de poenis violantium Asyli immunitatem.

Ibi: Primus omnium Asylum.

²¹ Aliqui afferunt, primum Asylum Athenis constitutum ab Herculis prognatis, ut ibi se ab iniunctis genitoris tuerentur, Stat. lib. 12. Thebaidos, Bobadill. dict. num. 4. Beyerlinck sup. column. 1. lit. A. vers. Primum Cadamus, Decian. num. 3. Pet. Gregor. n. 10.

Ibi: Hujus exemplum Romulus.

²² Asylum hoc construxit Romulus inter Arcem, & Capitolium, in loco dicto, Intermentio, ubi celebatur Deus Asylum vocatus, & nescitur, quis ille eset, Beyerlinck lit. H. vers. Romulus, Bobadill. d. n. 4. in fine, ejus meminit Pet. Gregor. num. 9. in fin.

Ibi: Fitque Asyli mentio apud Jurisconsultos.

²³ Jacob. Rævard. varior. lib. 1. cap. 6. Ulpiani verba in 1. 2. ff. de in ius vocand. qua ita se habent: Neque eos, qui propter loci religionem inde se movere non possunt, refert ad immunitatem Asyli, ac legendum putat, semovere non possunt: Ac si diceret Conflitus: In ius vocare non licet illos, qui in Templo, sive Asylo sunt, quia propter loci religionem invitati ad judicium duci non possunt. Quod eruditè probat, addens, etiam servis ius Asyli commune fuisse.

Verum etiam feras Asylum esse fertur, ut in Parthenio monte Panos locus quidam, Aula nuncupatus, quod si fera fugitiva perveniebant, à leonibus, aut lupis eas insectantibus liberabantur; nam hi præscriptum locum ingredi rapina causa non audebant. Idem narratur canibus contigile in montibus, quos Græci Menalas vocant. Venatoribus quoque non permittebatur intra lucum Diana feras persequi, ut ex Aristotele, & aliis refert Decian. num. 3. Bobadill. num. 4. in fine, Beyerlinck. litter. G. vers. In Parthenio, colum. 1.

Ad Num. 3.

²⁴ Quoties dubium circa immunitatem Ecclesiarum occurrit, etiam in foro seculari potius standum est iuri Canonico, quam laicorum Principium constitutionibus, Decian. d. cap. 25. num. 6. Guazzin. sup. num. 8. Farinac. in prax. crimin. tom. 1. quest. 28. num. 6. Tusch. lit. I. conf. 59. num. 10. 26. Delbene d. cap. 16. dubit. 5. ex num. 3. Guttier. practicar. lib. 3. c. 5. n. 4. Curtell. de immunit. Eccles. lib. I. q. 32. n. 27. Cor. Philippic. tom. 1. part. 3. §. 12. n. 49. Boër. decis. 109. n. 3. Ratio est, quoniam hæc materia Ecclesiastica, quæ pertinet ad Religionem, cum debitus honor, & reverentia locis Deo dicatis exhibeat, atque ita principaliter circa eam Pontifex jurisdictiōnem habet, cuius leges quoad hoc vim majorem obtinent, quam Principium constitutiones, Suar. n. 14. Sed advertendum est, quod, si dubia sit aliqua iurius Canonici diligitio, circa immunitatem, ea pars sequenda erit, que lege aliqua civili Principis Catholici comprobata reperiatur. Decian. d. num. 20. Guazzin. num. 33. Cor. Philipp. num. 15. Pellizzar. d. num. 4. Quod limitat Decian. quoad eos, propter quos locus interdictus est, sed ejus sententiam improbat Dian. Guazzin. ubi proximè, Peregrin. de immunit. cap. 4. num. 14. & alii communiter. Ratio est, quia per pollutionem, vel interdictum, sanctitas loci non amittitur; nec in jure reperitur cautum, quod propter illa, Ecclesia immunitate careat, licet veritum sit Divina officia ibi celebrare; hoc enim cum penale sit, ampliandum non est. Videantur Suar. & Delbene sup.

Idem scribit de Ecclesia constituta in Civitate ab hostibus infidelibus capta, Guazzin. numer. 32. post Decian. d. lib. 6. cap. 24. num. 25. Quod limitari potest, quia si Ecclesia ad impios ritus, vel usus profanos describat.

deserviat, perinde est, ac si absque spe reedificationis esset diruta, quemadmodum enim locus hoc casu immunitatem amittit, eo quod ibi Divina celebrari non possunt, nec subest spes quod celebrentur; ita materiae ad officium profanatum, cum Divinus cultus in eo reddi non possit, nec probabiliter speretur, quod reddatur, immunitatem non obvinebit; pro quibus facit l. cum loca 36. ff. de religios. & sumpt. funer.

Possit tamen iure Guazzini opinio sustineri, si Tempulum non esset profanitate pollutum, cum non perdat sanctitatem ex eo solum, quod apud infideles sit; & quamquam Divina peragi non licet, hoc est per accidentem, non ex defectu loci. Nec refragatur dict. l. cum loca. Cui respondentem est, tum quod fundatur in presumptione, quoniam sacra loca profanata ab hostibus credebantur, tum quod Ethnici sacra profana fieri putabant, quia eorum dominium ad homines jure belli transferebatur, & Sacrorum naturae repugnabat, in bonis alicujus esse, cum nullius in bonis esse dicerentur; l. 1. l. in tantum 5. §. Sacre, ff. de rer. divis. Nos autem veri Dei cultores, qui scimus ejus esse terram, orbem terrarum, & universos, qui habitant in eo, Psalm. 23. consequenter facemus, loca sacra, eti apud infideles sint, sub speciali Dei dominio permanere, donec per aliquos actus, vel usum profanentur, atque ita indigna fiant, ut ibi Divina peragantur, ad quod dicata fuerunt. Imo ex praemissis dicendum videtur, quod si Ecclesia profanata ad Christianos redeat, ut immunitate gaudeat, debet denuo per Prælatum ad Divinum culum destinari benedictione, vel alio quovis actu, per quem restituta, & reconciliata censeatur, licet ex d. l. cum loca, contrarium colligatur, quæ quasi jus postliminii locis Sacris competere ait.

Ibi: Tametsi plurimum hac in re valeat consuetudo.

Quoad immunitatem Ecclesiaram plurimum valet consuetudo, quæ maximè attendenda est, Suar. d. cap. 9. num. 7. cum seqq. Farinac. d. quest. 28. num. 12. Fagund. part. 2. lib. 4. cap. 4. n. 6. 1. Clar. d. quest. 30. num. 1. cum aliis, Bobadill. d. cap. 14. num. 22. in fine, Marta de jurisdictione, part. 2. cap. 5. 1. num. 23. Paz sup. num. 29. August. Barbos. de jur. Ecclesiast. univers. lib. 2. cap. 3. num. 82. Fontanella decision. 200. 201. Decian. dict. lib. 6. cap. 28. n. 6.

Sed contrarium scilicet non esse consuetudini standum, quæ sit adversus Ecclesiasticam immunitatem, tenuit Bonac. dict. quest. 3. punct. 16. §. 5. num. 2. Guazzin. d. de fens. 1. cap. 34. num. 5. Delbene dub. 6. ex n. 3. qui priorem sententiam probabilem fatetur; a num. 23. Guttier. prædictar lib. 1. quest. 1. num. 11. 12. Dian. part. 1. resolut. 29. Gonni fallent. 27. num. 6. fol. 106. col. 1. & alii apud Delbene num. 22. qui ibidem & Diana sup. restantur, nominatum contra D. Covar. tenuisse S. Rotam 20. Iuli 1636.

Pro quarum opinionum conciliatione, placet distinctionem communiter probata, quæ habet, non posse consuetudine introduci, ut in aliquo loco Ecclesia prorsus careat immunitate, cum hoc sit irrationaliter, & contrarium bonis moribus, ac reverentia, quæ Tempis Deo consecratis debetur; argument. cap. fin. de consuetudin. Bene tamen permisum esse, ne in aliquo casu, vel loco, reus immunitate Ecclesiastica gaudeat, si ita consuetudo legitimè prescripta obtinuerit, quæ ex rationabili causa poterit sustineri; ut agens de immunitate Ecclesiastica quoad personas Clericorum, resolvit D. Covar. prædictar. cap. 31. num. 5. quem sequuntur Castill. de Tertiis, cap. 12. num. 34. Garcia de Nobilitate, glos. 9. à num. 44. Farinac. in prax. quest. 8. nu. 3. Gratian. disceptat. cap. 340. num. 39. Cened. in Canon. quest. 4. num. 3. Sesle de inhibit. cap. 8. §. 3. num. 246. 147. 155. 156. Pereira de man. Regia part. 2. cap. 69. num. 19. Roderic. de ann. reditib. lib. 1. cap. 12. num. 58. 62. 64. Clar. d. 9. fin. quest. 30. num. 3. Qui, & alii plures docent per consuetudinem

posse immunitati Ecclesiastica in aliquo casu particulari derogari. Vide Lotter. de re beneficior. lib. 1. q. 13. ex 7. 6.

Est quæstionis, an per Bullam Greg. XI V. & Concil. 33 Trident. d. sef. 25. c. 20. fuerint sublate omnes consuetudines antea legitimè prescriptæ: de quo Delbene dubitat. 7. qui cum pluribus affirmat, eti alli negativam sustineant; quos idem refert, num. 3. vers. Quamvis contraria sunt; & circa omnia præmissa confusas Bonac. Guazzin. sup. Delbene dict. dub. 6. & 7. Dian. dict. resolut. 29. In Hispania vero eam Bullam, usu non esse receperat Portell, in dubiis Regular. verb. Eccles. immunitas, num. 9. Dian. part. 1. tract. 1. resolut. 39. atque ita consuetudines legitimè prescriptæ observantur absque dubio.

Ibi: Et præterea præcavendum.

Immunitatem Ecclesiaram strictè esse interpretandum, ne improbi ea freti delinquendi occasionem arripiant; cum D. Covarruvias docuere Cortell. suprà, quæf. 4. num. 28. Decian. d. c. 28. num. 6. Bobadill. n. 93. Paz. 26. Farinac. d. q. 28. n. 73. Clar. d. q. 30. num. 3. versic. Hujusmodi autem.

Oppositiū verò pluribus placet, qui ea ratione montantur, quoniam agitur de favore Ecclesie, qui ampliandus est, non obstante, quod privilegium sit, cum corpori juris insertum reperiatur; Delbene dub. 3. Suar. dict. cap. 9. num. 1. 3. Marc. Ant. Genues. in prax. Archiep. Neap. cap. 22. n. 2. in fin. & cap. 9. 4. Mar. Ital. Sicil. decis. 15. 6. n. 41. Pelliz. sup. Sed dici potest in delictis atrocissimis immunitatem restringere oportere, ut D. Covar. videtur.

Hinc dubitari solet, an qui committit similia, vel atrociora crimina, quam in jure, sive in d. Bulla Gregor. XI V. excipiuntur, immunitate privetur per restrictionem privilegii, & exceptionis extensionem: de quo infra. 147.

Ibi: Cum oporteat audaciam reprimere.

Hoc notant laudati sup. numer. 34. quibus addit Guaz. 37. dict. cap. 34. num. 1. Petri. Gregor. Syntagma. lib. 33. cap. 22. num. 3. Ex hac ratione Tiberius Caesar omnibus Alys immunitatem abstulit, quam postea solum Samia, Jutonis, & Aesculapii delubris restituit, Bobad. n. 6. Tacit. lib. 3. Decian. sup. cap. 25. num. 5. Bajard. ad Clar. d. q. 30. num. 32. Beyerlinck sup. col. 4. vers. Tiberius Caesar. Hinc Aug. Caesar Ephesia Diana Asylum iritum fecit, quoniam plurimi ad illud confugiebant, Beyerlinck vers. Augustus Caesar, ex Strabon. lib. 14. & Sylv. lib. 77. Asia. Hinc Sixtus V. dominibus, seu palatiis Cardinalium immunitatem sustulit, Bajard. sup. numer. 33. Quapropter justè invenit post plures, quos allegat Bobadil. sup. n. 93. & c. 18. num. 109. in Judices Ecclesiasticos, dum confugientes ad Ecclesiam indistinctè tueri conantur, etiam si crimina excepta perpetraverint, qui testatur, nunquam per viginti quartuor annos, quibus judicandi munere functus est, vidisse, Judicem Ecclesiasticum se nisi compulsum inhibuisse.

Ibi: Qua ratione aliquot in urbibus.

Alicubi consuetudine receptum est, ne loca pia gaudient immunitate, in quibus Augustis. Eucharistia. Sacramentum continuò non existit, ut præter D. Covar. observat Farin. dict. quest. 28. num. 69. Guaz. c. 37. n. 5. Clar. d. q. 30. nu. 3. vers. Hujusmodi. Imo iure desiderari contiuum Sanctis. Sacramenti observatione sentiunt Germ. lib. 3. cap. 16. num. 26. Tusch. lit. E. conc. 9. num. 19. Sarpe. de Asyl. immu. cap. 4. fol. 39. quos laudat Delbene dub. 9. sect. 1. num. 4. vers. Nonnulli tamen, & inter eos D. Covar. presenti, & Clar. ubi proximè, enumerat; qui tamen volum alferunt ita ab aliquibus Prælatis observari potius de consuetudine, quam de jure; secundum quod verum est,

Variar. Resolut. Lib. II. Cap. XX.

est, Templo immunitate gaudere, etiamsi illud venerabile Sacramentum, ibi perpetuo non custodiatur: ut resolvunt præter Delbene, Farin. sup. num. 34. & de immun. c. 17. num. 254. Dian. p. 6. tract. 1. resolut. 1. vers. Ad id vero, Mar. Ital. lib. 1. c. 4. §. 3. num. 5. Cafr. Palao. sup. tract. 11. punct. 6. n. 2. Bonac. sup. §. 4. n. 2. Gambac. lib. 3. c. 4. & 5. ubi confutidine in contrarium reprobatur, cui accedit Dian. sed ea à plerisque probatur, & expressum à Delbene n. 5.

Vers. Tertio, constat.

39 Quid nomine Ecclesiæ comprehendatur, cum de immunitate locali, quoad delinquentes agitur: exponunt Suar. d. lib. 3. c. 9. Decian. c. 24. Dian. d. resolut. 6. Bonac. d. §. 4. Delbene dub. 9. Clar. d. quest. 30. Bobadill. eod. c. 14. Pelliz. sup. num. 4. & alii sup. laudati. Ex quibus constat hospitalia, Monasteria, & alia quævis loca pia Episcopi autoritate constructa habere immunitatem, non solum in locis ipsi, ubi Sacra sunt, sed etiam in omnibus, quæ intra septa Ecclesiæ, Monasterii, aut hospitalis continentur, ut claustra, horti; Dian. sup. resolut. 6. vers. Et tandem, Suar. n. 6. Farin. c. 17. n. 268. Palao n. 18. Paz. sup. num. 32. & alii apud Delbene sef. 11. ubi quid de turri separata à fabrica Ecclesiæ, ubi sunt campanæ? & non gaudere immunitate resolvit, ut nec Grangia, sive parva domus Religioforum; quod docuit Barbola d. lib. 2. de jur. univers. cap. 3. n. 74. 75. vide Pelliz. n. 6.

40 Est notandum. Primum, immunitate defendi eum, qui supra rectum loci sacri constitutur, cum intra ambitum ejus sit, Delbene sef. 6. numer. 9. Suar. num. 8. Farinac. dict. quest. 28. numer. 14. & cap. 17. numer. 272. Fagundez in precept. Eccles. præcept. 2. libr. 4. capit. 4. num. 6. Mar. Italia d. cap. 4. §. 9. n. 24. Dian. part. 6. tractat. 1. resolut. 3. versicul. Quod autem, ubi alii.

Secundum, Hospitalia immunitatem habere, si Episcopi autoritate construantur, quamvis in illis nunquam divina celebrentur, Tusch. lit. E. conc. 10. num. 2. Dian. dict. resolut. 6. vers. Dicendum est igitur, Guazz. dict. defens. 1. cap. 37. n. 28. Ciarlin. controvers. forens. c. 116. per tot. Delbene sef. 10. n. 6.

Tertium, quod eti non constet, Hospitalia vel Capellam, vulgo Hermita, alio in locum Religiosum Episcopi autoritate fuisse fundatum, tamen si campanile habeat, & publicè in eo divina peragantur, privilegio immunitatis gaudebit, cum diu ita observatum est, & Prælati consensu comprobatum, nam ex diuurnitate temporis authoritas Episcopalis in creatione interveniente presumitur, Decian. d. cap. 25. num. 19. Dian. dict. resolut. 6. vers. Et incipiendo, cum sequentibus. Paz. numer. 33. Palao sup. num. 16. Bonacina numer. 5. Decian. cap. 25. numer. 10. Pelliz. dict. numer. 4. Bobadill. numer. 81. & ita constat ex cap. fin. de immun. Eccles. & d. 2. titul. 11. part. 1. Imo ostium, & porticus cœmeterii eadem immunitate gaudere, scripserunt Delbene num. 4. Diana versic. Et hac opinio, Gonni fol. 91. ampliat. 7. num. 4. Præterea cœmeterium interdictum, vel pollutum, codem privilegio non privatur, quemadmodum de Ecclesia dictum est; Dian. vers. Nota etiam, Delbene num. 6. Ut autem cœmeterium ita privilegiatum sit, necesse non est, quod per Episcopum fuerit benedictum; satis enī est, quod de ejus licentia aliquis Christianus cum Ecclesiasticis officiis, volente Domino, in loco sepeliatur, cum per hoc Religiosus efficiatur, & ad piū usum deputetur; Dian. ait. vers. Et hac opinio, in fin. Delbene n. 5. Bonacina. d. n. 5. Quidquid teneat Decian. c. 24. n. 28.

Similiter ostium, & porticus Ecclesiæ eandem obtinent immunitatem, quoniam ejusdem faciū ad officii pars cœsentur, Dian. part. 6. tract. 1. resolut. 1. vers. Sed quaro, & resolut. 3. vers. Sed iste auctor, Gonni ampliat. 7. & 8. Delbene latè dict. dubitat. 9. section. 6. & 7. Bonacina. ubi proximè, Suar. num. 7. & 8. Decian. dict. cap. 25. num. 12. 17. ubi de dominibus privilegiatis per Principem laicum, Guazzin. numer. 17. Farinac. dict. question. 28. numer. 14. Pellizzat.

Ibi: Paffus vero.

De passuum computatione differunt Guazzin. n. 11. cum 44 seqq. Bonac. n. 9. Farin. de immun. c. 18. num. 286. Delbene d. s. 7. 8. n. 3. Tusch. lit. E. conc. 9. n. 2. Qui contra D. Covarr. affirman pedem, quindecim digitis constare, sequunt Glos. verb. Paffus, in dict. cap. scut antiquitus, ubi August. Barbos. in collectan. num. 5. plures alios laudat.

Cœmeterium tamen Ecclesiæ contiguum, vel ab ea separatum, immunitatem obtinet; Delbene cum pluribus d. dubit. 9. section. 9. a prim. ip. Suarez dict. cap. 9. numer. 8. Gonni fol. 90. ampliat. 4. a princip. Farinac. dict. quest. 28. num. 14. Guazz. num. 15. Dian. part. 6. tract. 1. resolut. 6. vers. Et incipiendo, cum sequentibus. Paz. numer. 33. Palao sup. num. 16. Bonacina numer. 5. Decian. cap. 25. numer. 10. Pelliz. dict. numer. 4. Bobadill. numer. 81. & ita constat ex cap. fin. de immun. Eccles. & d. 2. titul. 11. part. 1. Imo ostium, & porticus cœmeterii eadem immunitate gaudere, scripserunt Delbene num. 4. Diana versic. Et hac opinio, Gonni fol. 91. ampliat. 7. num. 4. Præterea cœmeterium interdictum, vel pollutum, codem privilegio non privatur, quemadmodum de Ecclesia dictum est; Dian. vers. Nota etiam, Delbene num. 6. Ut autem cœmeterium ita privilegiatum sit, necesse non est, quod per Episcopum fuerit benedictum; satis enī est, quod de ejus licentia aliquis Christianus cum Ecclesiasticis officiis, volente Domino, in loco sepeliatur, cum per hoc Religiosus efficiatur, & ad piū usum deputetur; Dian. ait. vers. Et hac opinio, in fin. Delbene n. 5. Bonacina. d. n. 5. Quidquid teneat Decian. c. 24. n. 28.

Ad Num 5.

41 Ecclesiæ immunitas ultra septa intra 30. vel 40. passus de jure extendit, ita ut intra id spatium delinquens capi non possit: hoc verò de consuetudine non servatur, de quo Gregor. Lop. in l. 2. glos. 5. tit. 11. part. 1. Delbene omnino videtur, dict. dub. 9. sef. 8. Farinac. d. q. 28. num. 14. & de immun. cap. 18. num. 284. Suarez sup. num. 8. Germon. d. lib. 3. cap. 16. num. 58. Bonacina, ubi proximè, n. 6. Clar. n. 2. Dian. resolut. 2. per totam, Bobadill. num. 8. 1. Decian. cap. 24. num. 29. & cap. 25. n. 9. Pelliz. suprà, n. 3. Pet. Gregor. num. 4. Guazzin. suprà, n. 6. Tus. d. conclus. 10. num. 4. 5. ubi negat consuetudine posse immunitatem quoad circuitum prædictum fabrogati, quod nervosè defendit Diana alios referens. Sed à communi sententia recedendum non est, quam præter omnes ferè proximè laudatos, amplectuntur Palao ubi proximè, num. 15. Navarr. in man. 25. n. 8. Fagundez dict. cap. 4. num. 61. Ambrosio. c. 10. num. 4. Delbene dubitat. 6. n. 25. Paz suprà num. 34.

42 Quoad præstat immunitatem sciendum est, Ecclesiæ matricem, sed Cathedram habuisse quadraginta passus ultra septa, intra quos delinquens tutus erat; reliqua ve-